

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/588/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

58/2016. (IV. 7.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2015. december 9-én előterjesztett **panaszát** a 2016. április 7-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – H. város Rendőrkapitányság– vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. december 9-én, postai úton terjesztette elő panaszát H. város Rendőrkapitányságának (továbbiakban: illetékes rendőrkapitányság), mulasztásával összefüggésében.

I.

1) A beadvány szerint a panaszos 2015. március 20-án kelt levelében kérelmezte az illetékes rendőrkapitányságnál, hogy a 2014 novemberében egy személygépkocsi használati megállapodása ügyével kapcsolatban megtett feljelentésében megjelölt személy (Sz. L.) és ismeretlen társai ellen járjanak el. A megnevezett személy és társai a panaszos tartózkodási helyén, T. községben 2014. novemberében megjelentek, és a panaszos birtokában lévő személygépkocsi kiadását követelték. Sz. L. társaságában ismeretlen rendőrök és egy civil is volt, így előbbieik személyazonossága könnyen beazonosítható lett volna. A panaszos feljelentésében kérte az elkövetők kilétének kiderítését és felelősségre vonásukat.

A panaszos választ nem kapott, így 2015. szeptember 7-én kelt beadványát már a rendőrkapitánynak címezte, megismételve a fenti kérését, utalva rá hogy nem kapott eljárást

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

megszüntető, sem nyomozás határidejét meghosszabbító, vagy egyéb határozatot. A panaszos kérte az érdemi eljárás lefolytatását és határozat meghozatalát az ügyben. Az azóta eltelt időszakban választ továbbra sem kapott, ezért a fenti mulasztások kivizsgálása miatt kérte a Testület eljárását.

A panaszos mellékelte az ügyben 2014. november 11-én megtett feljelentését és a rendőrségnek címzett, 2015. március 20-án és 2015. szeptember 7-én kelt beadványait.

a) A feljelentés szerint a panaszos a szóban forgó gépkocsira vonatkozóan érvényes használatba vételi megállapodással rendelkezik. A megállapodással kapcsolatban vita keletkezett a használatba adó Sz. L.-l, aki emiatt 2014. október 28-án az éjszakai órákban megjelent a panaszos tartózkodási helyén, három rendőrrel. A rendőrök duma és fényjelzéseket adva érkeztek meg, az egyik rendőr erősen verte az ablakot, ezért a panaszos beengedte az ingatlan területére, míg az utcán maradó két rendőr folyamatosan „fényszórózta” a házat. A rendőr felszólította, hogy a használati megállapodás be nem tartása miatt adja át az autót Sz. L. részére. A panaszos ezzel nem értett egyet, ekkor kiszállt a rendőrautó melletti autóból Sz. L. és egy ismeretlen férfi, aki a rendőrök jelenlétében életveszélyes fenyegetéseket helyezett kilátásba arra az esetre, ha panaszos az autót azonnal át nem adja nekik. A panaszos kitartott álláspontja mellett, a rendőrök fényszórózás és dudálás közepette távoztak, az autó nála maradt. A történeteknek szemtanúja is volt, a panaszos barátnője és annak fia.

A panaszos feljelentését azzal folytatta, hogy 2014. november 10-én 16 óra 55 perckor a tartózkodási helyétől pár száz méterre megállt a kocsival, tett-vett az autóban, amikor megállt mellette egy terepruhás férfi, megkérdezte, hogy megismeri-e őt a panaszos. A panaszos első látásra nem ismerte fel, kezét is nyújtott neki, csak közben jött rá, hogy ő volt a rendőrök jelenlétében fenyegetőző férfi. A személy előrántott egy rugós törkést, a panaszos irányába hadonászott és közölte, hogy három perce van a panaszosnak távozni. A panaszos nem engedelmeskedett, ezért a férfi a szabad kezével a panaszos arcába vágott, majd visszafutott az autójához és K. község irányába elhajtott.

A történetek után a panaszos még aznap a T. községben található rendőrsre ment, ahol megpróbált feljelentést tenni, de másfél óra sikertelen várakozás után végül – egy ott szolgálatban lévő H. nevű rendőrhölgy tanácsára – feljelentését írásban tette meg. Feljelentésében kérte a fent megjelölt három rendőr felelősségre vonását, mivel megítélése szerint jogtalanul jártak el akkor, amikor az általa szerződéses jogviszony alapján jogszerűen használt járművet megpróbálták tőle elvenni. Végezetül megjegyezte továbbá, hogy az ismeretlen – 2014. november 10-én törkessel fenyegetőző - férfi már 2014. október 28-án is életveszélyesen megfenyegette három rendőr jelenlétében.

b) A panaszos 2015. március 20-án kelt, az illetékes rendőrkapitányságnak címzett beadványában bejelentést tett, hogy a 2014. november 11-én – a [...] forgalmi rendszámú személygépkocsi használati megállapodása ügyében – tett feljelentésében megjelölt Sz. L. időközben polgári peres eljárást indított ellene a Gy. városi Járásbíróságon. Ezen polgári perben tartott tárgyaláson Sz. L. elismerte, hogy a feljelentésben megjelölt napon társával, illetve rendőrökkel együtt megjelent a panaszos tartózkodási helyén.

A panaszos a rendőrségi beadványához csatolta a Gy. városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály 2014. október 2-án kelt, Sz. L. – panaszos ellen tett – feljelentését elutasító határozatát, amely tartalmazta azt a megállapítást is, hogy a tárgyi személygépkocsi birtokban tartásával kapcsolatos cselekmény nem bűncselekmény. A panaszos beadványában előadta, hogy a fenti rendőrségi határozat után több mint egy hónappal, 2014. november 10-én jelent meg Sz. L. és társa rendőrökkel együtt a panaszos tartózkodási helyén; vagyis ekkor Sz. L.-nek már tudnia kellett a fenti rendőrségi határozatról, így arról is, hogy a járművet rendőrségi úton vissza nem szerezheti.

A panaszos beadványában a vele együtt megjelenő civil személy, illetve a rendőrök beazonosítása érdekében kérte Sz. L. nyilatkoztatását, valamint kérte az elkövetők személyazonosságának kiderítését, illetve azok felelősségre vonását.

c) A panaszos az illetékes rendőrkapitánynak címzett, 2015. szeptember 7-ei beadványában tudomásul vette az illetékes rendőrkapitányság 2015. július 17-én íródott – a folyamatban lévő büntetőügyben a panaszos 2015. július 15-én, tanúkenti meghallgatásával összefüggésben előterjesztett panaszával kapcsolatos – levelében foglaltakat, és egyúttal tájékoztatta a rendőrkapitányságot arról, hogy a fenti ügytől függetlenül 2014. november 11-én megtett feljelentése az Sz. L-el együtt megjelenő rendőrökre is vonatkozik. A panaszos beadványában kifejtette továbbá, hogy a több mint hat hónapja megtett feljelentés vonatkozásában semmilyen érdemi intézkedésről nincs tudomása.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes megyei rendőr-főkapitányságtól valamint megküldeni kérte az ügyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) Az illetékes megyei rendőrfőkapitány 2016. február 17-én kelt átirata a városi rendőrkapitány felterjesztett válasza, illetve saját hatáskörében végzett vizsgálata alapján az alábbi megállapításokat tette a panaszos ügyének vonatkozásban.

A panaszos 2015. március 20-án kelt beadványa 2015. március 30-án került érkeztetésre (illetve a [...]. számú irathoz csatolásra) a H. városi Rendőrkapitányságon, amit a következő napon a büntetőüggyel együtt megküldtek a korábbi előadónak.

Az ügy előadója 2015. május 19-én készített egy iratot, melyben a beadványt és mellékletét állásfoglalás végett megküldte a H. városi Járási Ügyészségre. Az ügyészség a fenti állásfoglalás-kérés alapján 2015. július 20-án a panasz elutasításáról határozott.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a 2015. március 20-án kelt beadványt tartalma szerint büntetőeljárásban benyújtott panaszként kellett volna értékelni, és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 195.§-ának (4) bekezdése alapján – mivel annak nem adtak helyt – 3 napon belül kellett volna az ügyészségre felterjeszteni. Erre azonban csak késedelmesen, a beadvány érkezésétől számított közel két hónappal később került sor.

Az átirat rögzíti, hogy a 2015. március 20-án kelt beadvánnyal kapcsolatosan a panaszos a H. városi Járási Ügyészségről kellett, hogy választ kapjon, méghozzá a panasz elutasításáról szóló ([...] számú) határozat kézbesítésével.

A második, 2015. szeptember 7-én kelt beadványra vonatkozóan az átirat a következőket rögzíti. A szóban forgó beadvány szövege szerint a panaszos tudomásul vesz egy korábbi beadványra kapott választ, azonban kifogásolja, hogy egy másik ügyével - a személygépkocsi használati megállapodással összefüggő büntetőüggyel – kapcsolatban nincs érdemi intézkedésről tudomása. A beadvány 2015. szeptember 9-én érkezett a H. városi Rendőrkapitányságra.

Az illetékes rendőrkapitány tájékoztatása szerint a beadvány (a második részében, a személygépkocsival kapcsolatos felvetés vonatkozásában) tekintettel arra, hogy az ügyészség a korábbi, 2015. március 20-án kelt panaszt elutasította, megválaszolásra nem került.

Az illetékes rendőrkapitány jelentésében megjegyezte továbbá, hogy a beadvány tárgyi tévedéseket tartalmaz, mert a gépjármű birtoklás tárgyában a Gy. városi Rendőrkapitányság folytat ([...] számon) eljárást, nem a H. városi Rendőrkapitányság.

A vizsgálata során a megyei rendőrfőkapitány átiratában megállapította, hogy H. városi Rendőrkapitányságon tévesen alkalmazták a panaszok és bejelentések kezeléséről szóló 51/2013. (XII.16.) ORFK utasítás 18. pontját [„*A panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény 2.§ (6) bekezdésében meghatározott esetben a panaszost vagy a közérdekű bejelentőt az érdemi vizsgálat mellőzéséről eső ízben értesíteni kell, az ezt követően ismételten változatlan tartalommal benyújtott panasz és közérdekű bejelentés érdemi vizsgálat és az erről szóló értesítés nélkül irattározható.*”], mivel a panaszos 2015. szeptember 7-én kelt beadványa más – a 2015. március 20-án kelt beadványtól eltérő – tartalommal készült, így azt érdemi vizsgálat és válasz nélkül irattározni nem lehetett volna, a panaszosnak egy tájékoztató levelet kellett volna küldeni, illetve a beadványt – annak második része miatt – érdemi vizsgálat céljából az illetékes Gy. városi Rendőrkapitányság vezetőjének meg kellett volna küldeni.

A megyei rendőrfőkapitány tájékoztatta továbbá Testületet, hogy a fentiekben megtett megállapítások, mulasztások okainak és a felelősök megállapítása végett parancsnoki vizsgálatot rendelt el.

2) H. városi Rendőrkapitányság T. Rendőrőrsé 2014. december 19-én a Be. 174.§ (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozva határozatot hozott a panaszos feljelentésének elutasításáról, mivel a hatóságnak - az általa a cselekmény helyszínén és annak környezetében végzett széles körű adatgyűjtés alapján - nem sikerült olyan információt beszereznie, amely alátámasztotta volna a panaszos feljelentésében foglaltakat; valamint mivel a panaszos nem mutatott be olyan orvosi látletet, amely a bántalmazás során keletkezett sérülés tényét alátámasztotta volna.

A határozat egyúttal tartalmazta az arról szóló felvilágosítást, hogy a határozat ellen a Be. 195.§ (1) bekezdése alapján panasznak van helye, amelyet a közléstől számított nyolc napon belül a határozatot hozó nyomozó hatósághoz lehet benyújtani.

(Az indoklásból kiderül, hogy a határozat a panaszos azon feljelentésre vonatkozott, amelyet amiatt tett, hogy 2014. november 10-én 16 óra 55 perckor előzetes szóváltást követően egy ismeretlen elkövető késsel hadonászott a panaszos felé, majd arcába vágott.)

3) Az iratcsomag részét képezte az a 2015. július 20-án keletkezett H. városi Járási Ügyészségi határozat is, amelyre a kapitányságvezető átiratában utalt. A dokumentum szerint a 2014. december 19-én kelt, feljelentést bűncselekmény gyanújának hiányában elutasító határozattal szemben benyújtott panaszt – mint elkésett beadványt – elutasították. A rendelkező rész szerint a határozatot kézbesíteni kell a panaszosnak is azzal, hogy a határozat ellen további panasznak nincs helye.

III.

A Testület a panaszbeadványban foglaltak kapcsán elsőként azt értékelte, hogy hatásköri szabályai mely panaszosi sérelmek vizsgálatát teszik lehetővé.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „*akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát*

sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos többek között kifogásolta azt a tényt, hogy a feljelentése ellenére a rendőrség nem nyomozott az ügyében.

Tekintettel arra, hogy a feljelentésre és a nyomozás szabályaira nem az Rtv., hanem a Be. rendelkezései az irányadóak, a Testület megállapította, hogy a panasz ezen részeinek vizsgálatára nem jogosult. **Fentiek okán a panaszos a büntetőeljárással kapcsolatos kifogásaira vonatkozóan a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.**

Ugyanakkor, tekintettel arra, hogy a panaszos beadványaira a rendőrség többször sem reagált, a Testület ezt a rendőri feladatok ellátásának szabályát rögzítő, Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján indokoltnak tartotta vizsgálni, mivel a panaszosnak a Be. alapján speciális jogorvoslat nem állt a rendelkezésére ezzel összefüggésben.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

Vizsgálata során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, az alábbiak szerint.

1) A panaszos sérelmezte, hogy többszöri beadványai ellenére sem tette meg a rendőrség a szükséges lépéseket, illetve hónapokon keresztül nem kapott érdemi tájékoztatást beadványairól.

a) A rendőrségi tájékoztatás alapján megállapítható, hogy a panaszos 2015. március 20-án kelt beadványa 2015. március 30-án került érkeztetésre, majd az ügy előadója csak 2015. május 19-én készített egy iratot, melyben a beadványt és mellékletét *állásfoglalás végett* megküldte a H. városi Járási Ügyészségre, ahol 2015. július 20-án a panasz elutasításáról határoztak (elkésettség miatt). Az átirat rögzítette, hogy a 2015. március 20-án kelt beadvánnyal kapcsolatosan panaszos az ügyészségről kellett, hogy választ kapjon, még hozzá a panasz elutasításáról szóló ([...] számú) határozat kézbesítésével.

A rendőrség elismerte, hogy a 2015. március 20-án kelt beadványt tartalma szerint büntetőeljárásban benyújtott panaszként kellett volna értékelni, és a Be. 195.§-ának (4) bekezdése alapján – mivel annak nem adtak helyt – 3 napon belül kellett

volna az ügyészségre felterjeszteni. ***Erre azonban csak késedelmesen, a beadvány érkezésétől számított közel két hónappal később került sor.***

A Testület megjegyzi, hogy álláspontja szerint a probléma kiindulópontját az képezhette, hogy a panaszos a T. Rendőrőrs feljelentés elutasításáról szóló határozatából nem kapott saját példányt (hiszen érdemi válaszok hiánya miatt fordult a Testülethez), majd ezt követően a márciusi beadvány nyomán májusban ügyészségi állásfoglalásra felterjesztett, és az ügyészségen elkésett panaszként kezelt, ügyészi határozatból szintén nem kapott. (A Testület meggyőződése szerint a panaszos 2015. március 20-án kelt beadványa azért íródott, mert addig a feljelentésének egyik aspektusával kapcsolatban sem kapott tájékoztatást.)

A Testület a fentiekre való tekintettel indokoltnak látta a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét megállapítani.

a) A második, 2015. szeptember 7-én kelt beadványra vonatkozóan az átirat rögzítette, hogy a beadvány 2015. szeptember 9-én érkezett a H. városi Rendőrkapitányságra, amelyet akként értelmeztek, hogy a panaszos tudomásul vette egy korábbi beadványra kapott választ. A panaszos ugyanakkor azt is kifogásolta, hogy egy másik ügyével – a személygépkocsi használati megállapodással összefüggő büntetőüggyel – kapcsolatban nincs érdemi intézkedésről tudomása. Az illetékes rendőrkapitány tájékoztatása szerint tekintettel arra, hogy az ügyészség a korábbi, 2015. március 20-án kelt panaszt (a személygépkocsival kapcsolatos felvetés vonatkozásában) elutasította, így az megválaszolásra nem került.

A Testület szeretné felhívni a figyelmet arra, hogy ez az álláspont azért téves, mert az ügyészség elutasító határozatában a T. Rendőrőrs határozatára hivatkozik, amely 2014. november 10-én késsel történt incidenssel (garázdaság) kapcsolatban mondta ki, hogy bűncselekmény gyanújának hiányában elutasítja a panaszos feljelentését. A panaszos által megtett feljelentésben szerepelt egy másik, még 2014. október 28-án éjjel történt eset is.

H. városi Rendőrkapitányság vezetője jelentésében megjegyezte továbbá, hogy a panaszos beadványa tárgyi tévedéseket tartalmazott, mert a gépjármű birtoklás tárgyában a Gy. városi Rendőrkapitányság folytat (... bü. számon) eljárást, nem ők. A Testület megjegyzi, hogy a 2014. szeptember 7-én kelt beadvány nem állított olyat, hogy a nyomozást a H. városi Rendőrkapitányság folytatja, hanem azt rögzítette, hogy oda címezve terjesztette elő a feljelentését. **A Testület álláspontja szerint a panaszos éppen az elvárható tájékoztatások hiánya miatt nem lehetett tisztában azzal, hogy ügyei mely rendőri szerv előtt folynak, és azok hol tartanak.**

A megyei rendőrfőkapitány vizsgálatában megállapította, hogy a H. városi Rendőrkapitányságon tévesen alkalmazták a panaszok és bejelentések kezeléséről szóló 51/2013. (XII.16.) ORFK utasítás 18. pontját, mivel a panaszos 2015. szeptember 7-én kelt beadványa más – a 2015. március 20-án kelt beadványtól eltérő – tartalommal készült, így azt érdemi vizsgálat és válasz nélkül irattározni nem lehetett volna, a panaszosnak egy tájékoztató levelet kellett volna küldeni, illetve a beadványt – annak második része miatt – érdemi vizsgálat céljából az illetékes Gy. városi Rendőrkapitányság vezetőjének meg kellett volna küldeni.

A Testület a panaszos második beadványának kezelésével kapcsolatban is indokoltnak tartotta megállapítani a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét, különösen amiatt, hogy a megyei rendőr-főkapitányi vizsgálat is elismerte a beadvány kezelésével kapcsolatos anomáliákat.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a beadványai kezelésével kapcsolatban a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga sérültek, amely sérelmet a Testület csekély fokúnak ítélte.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2016. április 7.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület